

XII

tion og medlem af partiets hovedbestyrelse 1930-36. Der blev lagt mærke til hans flid og organisatoriske evner, og i 1935 blev han partisekretær for det konservative folkeparti. Han fik snart en central position i partiarbejdet i nært samarbejde med Christmas Møller. I årene 1941-50 var han partiets generalsekretær og forretningsfører. Han indvalgte i folketinget i 1941 valgt i Københavns amtskreds, som han repræsenterede til 1947. Fra 1950 til sin død repræsenterede han Odense amtskreds.

Under besættelsen arresteredes han af tyskerne, og da det engelske bombardement af Shellhuset fandt sted, sad han som arrestant i øverste etage og reddede med nød og næppe livet ved et dristigt spring ned på gaden, hvorved han blev alvorligt såret — en oplevelse, han helst ikke talte om.

Fra 1958-68 var han den konservative folketingsgruppes leder, og som, den der altid satte sig selv i anden række og først og fremmest havde partiets tarv for øje, nød han en ganske enestående tillid i gruppen.

Poul Sørensen var i to perioder medlem af regeringen først som arbejds- og socialminister i ministeriet Erik Eriksen 1950-53 og dernæst fra 1968 til sin død som indenrigsminister i den nuværende regering, i hvis dannelse han havde en væsentlig andel. Døden rev ham bort midt i arbejdet med at gennemføre kommunalreformen. Hans arbejde med denne betydningsfulde reform vil altid være et vidnesbyrd om en betydelig politisk og administrativ indsats.

I sin politiske virksomhed var Poul Sørensen i besiddelse af fremragende evner til at se og realisere de muligheder, som de skiftende politiske og samfundsmæssige situationer indebar for at fremme en udvikling i den retning, som han skønnede var til det danske samfunds bedste.

Her i salen stod hans plads sjældent tom, men han tog kun ordet, når han fandt det nødvendigt. Hans indlæg var korte og saglige, undertiden skarpe, men aldrig personlige, og han var fra alle sider respekteret for sin omfattende politiske viden.